

Μην κρίνεις τους άλλους από αυτό που βλέπεις

/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη

Ποτέ δεν πρέπει να κρίνουμε ένα πράγμα ή άνθρωπο από αυτό που εκ πρώτης όψεως βλέπουμε

Την ημέρα της Κρίσεως, όταν ο Θεός θα κρίνει τους ανθρώπους, δε θα κοιτάξει ούτε τα βασιλικά στέμματα, ούτε τα υψηλά αξιώματα.

Θα ζητήσει να εξετάσει τις καρδιές μας. Και τότε, οι πιο ταπεινοί άνθρωποι, ο φτωχός χωριάτης, ο «καραβοτσακισμένος» από τα βάσανα της ζωής άνθρωπος, ο αγράμματος τσοπάνης, ο φυλακισμένος, ο ξενιτεμένος, ο ασθενής, η δυστυχισμένη χήρα, που κάθεται μαζί με τα παιδιά της μέσα στη φτώχεια και τη δυστυχία, γιατί κανείς δεν τους ανοίγει την πόρτα, όλοι αυτοί, αν σήμερα προσεύχονται με δάκρυα στο Θεό, κατά την ημέρα της Κρίσεως θα είναι ανώτεροι από όλους τους ηγεμόνες του κόσμου, τους σημερινούς και τους αυριανούς.

Κάποια μέρα λοιπόν ένας μεγάλος και ένδοξος βασιλιάς έτρεχε στο δρόμο μέσα στη χρυσή του άμαξα, περιστοιχισμένος από τους αυλικούς του. Κι εκεί που πήγαιναν όλοι μαζί, συνάντησαν σε μια γωνιά του δρόμου δύο άνδρες με σκισμένα, βρόμικα ρούχα και πρόσωπα μαραμμένα από την άσκηση.

Ο βασιλιάς κατάλαβε αμέσως πως επρόκειτο για αγίους ανθρώπους του Θεού, που το σώμα τους είχε λιώσει από τη νηστεία, τους ασκητικούς αγώνες και την

αϋπνία, ενώ η ψυχή τους έλαμπε από το φως του Θεού.

Σταμάτησε λοιπόν αμέσως, κατέβηκε από την άμαξα και έπεσε γονατιστός στα πόδια τους, κάνοντας μετάνοιες. Στη συνέχεια σηκώθηκε και ασπάστηκε το χέρι τους με σεβασμό.

Οι αυλικοί του όμως, δε χάρηκαν καθόλου με αυτό που είδαν. Όλη την ώρα μουρμούριζαν:

-Δες εδώ... Είναι σωστό τώρα αυτό; Ένας ολόκληρος βασιλιάς, και τόσο ένδοξος μάλιστα, να φέρεται έτσι;

-Άκουσον, άκουσον. Να πέσει στα πόδια των ζητιάνων! Πώ πώ ντροπή...

Δεν τολμούσαν όμως να πουν τίποτα στον ίδιο, αλλά πήγαν στον αδελφό του:

-Θα σε παρακαλέσουμε να πεις στο βασιλιά μας, άλλη φορά να μην εξευτελίσει έτσι τη φήμη και το βασιλικό του στέμμα! Αυτό κι αυτό έκανε στο δρόμο που πηγαίναμε... Κι εκείνος ο καημένος κάποια στιγμή το μετέφερε στον αδελφό του, ο οποίος όμως τον κατσάδιασε για την απερισκεψία και την ανοησία του και τον έδιωξε κακήν κακώς από κοντά του.

Ξέχασα να σας πω ότι ο βασιλιάς αυτός είχε τη συνήθεια, όταν επρόκειτο να τιμωρήσει κάποιον με θάνατο, να στέλνει έξω από το σπίτι του έναν αγγελιαφόρο, για να τον ειδοποιεί με τη σάλπιγγα. **Έτσι όποιος άκουγε τον ήχο της σάλπιγγας έξω από την πόρτα του γνώριζε ότι την επόμενη μέρα δε θα ζούσε...**

Όταν λοιπόν βράδιασε, ο βασιλιάς έστειλε τον αγγελιαφόρο με τη σάλπιγγα να σαλπίσει έξω από την πόρτα του αδελφού του. Μόλις εκείνος άκουσε τη σάλπιγγα του θανάτου, τρομοκρατήθηκε. **Όλη τη νύχτα την πέρασε ξάγρυπνος, μέσα στην αγωνία και την απελπισία!** Και ταυτόχρονα, προσπάθησε όπως όπως να τακτοποιήσει όλα τα θέματα του σπιτιού του, ώστε να είναι έτοιμος για ό,τι θα ακολουθούσε. Όταν ξημέρωσε, φόρεσε όπως και όλα τα μέλη της οικογένειάς του – η γυναίκα και τα παιδιά του – μαύρα, πένθιμα ρούχα κι αμέσως μετά πήγε στον αδελφό του το βασιλιά, κλαίγοντας και στενάζοντας για το τρομερό κακό που τον περίμενε.

Μόλις τον είδε ο βασιλιάς να κλαίει έτσι, τον κάλεσε ιδιαιτέρως, σε κάποιο δωμάτιο.

- Βρε άνθρωπε ανόητε και απερίσκεπτε! του είπε. Εάν εσύ φοβήθηκες τόσο πολύ από τη σάλπιγγα του θανάτου και τον αδελφό σου, που είναι άνθρωπος σαν και σένα και που απέναντί του σε τίποτα δεν έσφαλες ούτε είσαι ένοχος για κάτι, πώς μπόρεσες να κατηγορήσεις εμένα, που ασπάστηκα με ταπείνωση τους αγγελιαφόρους του Θεού μου;

Εκείνοι, βρε, μου υπενθυμίζουν τον θάνατο και τη φοβερή κρίση του Θεού

, πολύ περισσότερο από όσο η σάλπιγγα αυτή! Διότι άνθρωπος είμαι κι εγώ κι έχω κάνει πολλά λάθη στη ζωή μου και μεγάλες αμαρτίες ενώπιον του Θεού. Ησύχασε λοιπόν. Μόνο την ανοησία σου ήθελα να σου δείξω και γι' αυτό σε τρόμαξα με τη σάλπιγγα.

-Συγχώρεσε με, αδελφέ μου, που τόσο απερίσκεπτα σε κατέκρινα, του απάντησε ανακουφισμένος εκείνος.

-Εντάξει, αδελφέ μου, σε συγχωρώ. Αλλά **σε λίγο θα διαπιστώσεις και μόνος σου την ανοησία εκείνων που σε παρακίνησαν να έρθεις και να μου πεις αυτά τα πράγματα.**

Και αφού με τον τρόπο αυτό τον καθησύχασε και τον συνέτισε, τον άφησε να πάει στο σπίτι του. Κατόπιν πρόσταξε τους τεχνίτες του να φτιάξουν τέσσερα ξύλινα κιβώτια. Τα δύο από αυτά τους είπε και τα κάλυψαν ολόκληρα με φύλλα χρυσού, τα γέμισαν με δυσώδη οστά και τα σκέπασαν με επίχρυσο καπάκι.

Τα άλλα δύο τα άλειψαν εξωτερικά με πίσσα, τα γέμισαν με πολύτιμες πέτρες, μαργαριτάρια και άλλα πολύτιμα αντικείμενα και αρώματα και τα τύλιξαν με ένα τρίχινο πλεκτό από μαλλί γίδας.

Ύστερα κάλεσε τους άρχοντες και τους φίλους τους, εκείνους δηλαδή που τον είχαν κατακρίνει, επειδή γονάτισε μπροστά στους ανθρώπους του Θεού. Έβαλε λοιπόν μπροστά τους όλα τα κιβώτια και τους ζήτησε να εκτιμήσουν την αξία αυτών που ήταν επικαλυμμένα με φύλλα χρυσού και των άλλων, που είχαν την επίστρωση πίσσας.

Εκείνοι βέβαια του απάντησαν ότι τη μεγαλύτερη αξία την έχουν τα κιβώτια που ήταν επενδυμένα εξωτερικά με φύλλα χρυσού, πιστεύοντας ότι μέσα τους κρύβονταν θησαυροί, πολύτιμα πράγματα και πολυτελή υφάσματα, ενώ για τα άλλα, που ήταν αλειμμένα με πίσσα, είπαν ότι δεν είχαν καμμία αξία.

- Ήξερα πολύ καλά τι θα λέγατε! τους απάντησε ο βασιλιάς. Μόνο που κάνατε λάθος... Διότι **ποτέ δεν πρέπει να κρίνουμε ένα πράγμα ή άνθρωπο από αυτό που εκ πρώτης όψεως βλέπουμε**, αλλά πρέπει προηγουμένως να εξετάζουμε το εσωτερικό του, εάν είναι άξιο τιμής ή περιφρόνησης.

Οι άρχοντες τον άκουγαν με απορία: «Τί να εννοούσε, άραγε;».

- Ανοίξτε τα χρυσά κιβώτια! πρόσταξε τους υπηρέτες του.

Και μόλις εκείνοι άνοιξαν τα κιβώτια, ξεχύθηκε από μέσα τους μια ανυπόφορη δυσωδία. Παραξενεμένοι οι αυλικοί πλησίασαν κοντά και διαπίστωσαν πως το περιεχόμενο ήταν πράγματι απωθητικό και αξιοκαταφρόνητο.

- Έτσι ακριβώς μοιάζουν κι εκείνοι που είναι ντυμένοι με ωραία και ακριβά ρούχα και υπερηφανεύονται για τη μεγάλη τους περιουσία και για τη δόξα τους, ενώ η καρδιά τους είναι γεμάτη από έργα πονηρά, αμαρτωλά και βρόμικα, είπε με νόημα ο βασιλιάς.

Αμέσως μετά πρόσταξε ν' ανοίξουν και τα κιβώτια που ήταν αλειμμένα με πίσσα. Όταν τα άνοιξαν, μία εξαίσια ευωδία πλημμύρισε το δωμάτιο και, πλησιάζοντας οι αυλικοί του, διαπίστωσαν ότι περιείχαν πολύτιμα πράγματα, ακριβά και σπάνια.

- Ξέρετε με τι μοιάζουν αυτά τα κιβώτια; συνέχισε ο βασιλιάς. **Με εκείνους τους δύο ταπεινούς ανθρώπους, που ήταν ντυμένοι προχθές με σκισμένα ρούχα, που τα μάγουλά τους ήταν ζαρωμένα και τα πρόσωπά τους χλωμά από την άσκηση και τους κόπους. Κι εσείς τους είδατε και αμέσως με κατακρίνατε, επειδή τους έβαλα μετάνοια.**

Όμως εγώ, αντιλαμβανόμενος με τα μάτια της ψυχής την καθαρότητα και τη λαμπρότητα των ψυχών τους, που ήταν άγιες και γι' αυτό πολυτιμότερες και από το στέμμα μου και από τη βασιλική μου δόξα, ώστε όλα μου τα μεγαλεία να είναι μπροστά τους ένα μηδενικό, τους πλησίασα ταπεινά ζητώντας την ευλογία τους. Μ' αυτό τον τρόπο τους δίδαξε ο σοφός βασιλιάς ότι δεν πρέπει ποτέ να κρίνουν την αξία του κάθε πράγματος και του κάθε ανθρώπου από τα εξωτερικά του χαρακτηριστικά, αλλά μονάχα από τα εσωτερικά του γνωρίσματα.

Παρόμοια να κάνουμε λοιπόν κι εμείς και να τιμούμε τους δούλους του Θεού, διότι όλοι είναι αδελφοί Του. Και να μην ξεχνάμε ποτέ πως ο Θεός την Ημέρα της Κρίσεως δεν θα εξετάσει κανενός την όψη, όπως είπε και ο προφήτης Σαμουήλ, όταν εξέλεξε για βασιλιά τον Δαβίδ.

Ο Θεός, όπως και τώρα, έτσι και τότε θα ερευνήσει την καρδιά του ανθρώπου. Και τότε θα δοξασθούν οι ταπεινοί, οι περιφρονημένοι, οι περιγελόμενοι, οι διωγμένοι για τη θεία δικαιοσύνη, οι πτωχοί στο πνεύμα, εκείνοι δηλαδή που πιστεύουν ότι τα έργα τους είναι ελεεινά και άχρηστα, εκείνοι που επιθυμούν να εφαρμόζεται στον κόσμο η θεία δικαιοσύνη καθώς και όλοι όσους εμακάρισε ο Κύριος. Τότε θα λάμψουν όλοι οι περιφρονημένοι, αυτοί για τους οποίους πίστευαν πως ήταν το σκουπίδι της κοινωνίας.

Τα ανόητα και περιφρονημένα του κόσμου θα ντροπιάσουν τα σοφά. Τα μικρά και αδύνατα θα ντροπιάσουν τα δήθεν ισχυρά. Γι' αυτό λέει ο Σωτήρας μας πως οι τελευταίοι θα γίνουν πρώτοι.

Εκείνοι οι οποίοι θεωρούνται από εμάς ασήμαντοι και αποτυχημένοι, εάν σ' αυτή τη ζωή προσεύχονται στον Θεό με όλη την καρδιά τους, στη βασιλεία των

ουρανών θα λάμπουν περισσότερο και από τον ήλιο! Ενώ οι βασιλείς του κόσμου και οι δυνατοί της γης, εάν δεν πιστέψουν στο Θεό, θα παρουσιαστούν ενώπιόν Του γυμνοί από αρετές και τελευταίοι απ' όλους. Και αυτή την αντιστροφή των πραγμάτων μαζί με όλα αυτά τα εκπληκτικά γεγονότα θα τα δούμε όλοι μας να συμβαίνουν, **διότι ο Θεός είναι δίκαιος και η δικαιοσύνη Του μένει στον αιώνα.**

Από το βιβλίο «Ιστορίες Γέροντος Κλεόπα»

Πηγή: xristianos.gr